

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Et Par

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Et Par", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 319. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid57519/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

ET PAR.

Hun var saa ung, knap seksten Aar,
og let som Foraarsvinden,
med lyse Tanker, lyse Haar,
og Smilehul paa Kinden.

Hun sang med Lærken under Sky,
med Svalen under Lade;
hun lod de tunge Tanker fly
og holdt sig til de glade.

Han var en tavs og tung Natur
og talte ej til nogen;
den meste Dag bag Laas og Mur
han hængte over Bogen.

Med Ansats til en lærd Pedant
han vandred hen i Taaget,
og somme Tider selv han fandt,
at der ham mangled noget.

Han havde fast sig stirret blind
paa Videnskabens Gaader;
men ej det var ham faldet ind,
at tvende bedst dem raader. —

Saa sad han tvær en Aftenstund
og muled over Verden;
kedsommelig og hul var kun
for ham dens travle Færden.

Hun sang en gammel Sang, og han
slog Øjet op og stirred.
Det var dog ganske sært, hvordan
de Toner ham forvirred.

Da sprang hun fra Klaveret op
og rundt i Stuen valsed,
mens „Vaps“ fo'r med i kort Galop
med Bjældebaand og halsed.

Da greb hun „Vaps“ og satte den
— o Rædsel! — midt paa Bordet;
i Poten gav hun den hans Pen,
og bad den tage Ordet.

Men da saa „Vaps“ af Uforstand
faldt om i Skrivetøjet,
da lo hun, saa det klare Vand
i Perler flød fra Øjet.

Han lukked i sin Visdomsbog,
skød Glæret fra sin Næse;
det var ham rent umulligt dog
den Aften mer at læse.

Saa fik hun ham i Haven ud,
og i dens krumme Gange
hun dansed som en Foraarsbrud
til Nattergalens Sange.

I Vænget gik han tavs, berust,
hvor Kløverhøet dufted;
det var, som fik et Foraarspust
ham vejret ud og luftet.

Hans Tankegang kom rent af Gled,
han vidste knap hvordanne;
han satte sig hos hende ned,
og hvisked: „Mary Anne!“